

DZIEŃ 17. 09.03.

Słowo życia:

„Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu” (Mt 18, 35)

Miłośniku ubóstwa, módl się za nami.

Ks. Mateusz:

Miłośnik ubóstwa.

Święty Józef i Maryja podczas ofiarowania Jezusa w świątyni mieli złożyć parę synogarlic lub dwa młode gołębie. Była to ofiara ludzi ubogich.

Prawdziwe ubóstwo polega na świadomości, że całe bogactwo znajdujemy w życiu pełnym Boga.

Człowiek ubogacony łaską i pokładający w Panu całą nadzieję jest prawdziwie u-Bogi.

Józef – miłośnik ubóstwa – miał świadomość tego, że jest Opiekunem Zbawiciela, strażnikiem i obrońcą największego skarbu świata. Dlatego nie był skupiony jedynie na budowaniu swojego warsztatu i gromadzeniu bogactw, ale przede wszystkim dbał o dobro Świętej Rodziny.

Uczmy się od serca Józefa życia prawdziwie u-Bogiego – opartego na Bogu i Jego królestwie, skupionego wokół największego skarbu – Eucharystii.

Marek:

Im więcej w nas autentycznej, żywej wiary, tym bardziej nasze życie i myślenie, nasze słowa i gesty stają się ewangeliczne. Indywidualizm to poczucie niezależności i odrębności osobistej. U jego podstaw leży przekonanie, że wszyscy są z natury dobrzy, a wielkie rzeczy można osiągnąć samodzielnie, nie polegając na innych. Taki współczesny „ubogi” styl życia może nasze serca bardziej oddalić od Boga niż do Niego przybliżyć.

Serce Józefa uczy nas, że podobieństwo do Boga to umiejętność budowania więzi nie z samym sobą, lecz z Bogiem i drugim człowiekiem, a ewangeliczną doskonałość życia osiąga się nie poprzez rywalizację, lecz poprzez służbę.

św. Jan Paweł II: Św. Józef jest wzorem dla pokornych, których chrześcijaństwo wynosi do wielkich przeznaczeń; dowodzi on, że aby być dobrym i autentycznym naśladowcą Chrystusa, nie trzeba dokonywać «wielkich rzeczy», ale wystarczy osiągnąć cnoty zwyczajne, ludzkie, proste – byle prawdziwe i autentyczne (*Redemptoris custos*, nr 24).

Papież Franciszek: „Ewangelista Łukasz, ze swej strony, relacjonuje, że Józef podjął długą i niewygodną podróż z Nazaretu do Betlejem, zgodnie z rozporządzeniem cesarza Cezara Augusta, związaną ze spisem ludności, żeby dać się zapisać w mieście, z którego pochodził. I właśnie w tych okolicznościach narodził się Jezus (por. 2, 1–7) i został zapisany w rejestrze Imperium, tak jak wszystkie inne dzieci” (*Patris corde*, nr 3).

Zadanie rekolekcyjne:

Odmów litanii do św. Józefa.

Ćwiczenie dodatkowe:

Pomyśl o swoich priorytetach, celach: które miejsce zajmuje Bóg i Jego królestwo? Co jest dla ciebie najważniejsze?

Notatki twojego serca:
